

riš Peter Prodan je namreč sodeloval v Učiteljskem pevskem zboru v Trstu. Njemu gre največja zahvala, da je nastop v Slavonskem Brodu tako lepo uspel. Članstvu UPZ mu je priredilo dolgotrajne manifestacije.

Predsednik sreskega društva je po govoru tov. V. Rupnika pozival članstvo UPZ, da se ne sme tudi v svojem nadaljnjem delu strašiti naporov in da mora ostati tudi v nadalje

glasnik pravega tovarštva med učiteljstvom naše države. Njegove besede so člani UPZ in ostalo učiteljstvo nagradili z dolgotrajnim ploskom. Po kratkem družabnem večeru, koncert se je končal namreč šele okoli 11. ure, so člani in članice zbora odšli na prenočišča, kajti čakala jih je še dolga pot in še pet nastopov.

(Nadaljevanje)

Lep dar šole za Prešernovo rojstno hišo

V nedeljo, 21. maja, bo otvorjena Prešernova rojstna hiša, ki je bila kupljena s prispevki učencev osnovnih, meščanskih in srednjih šol. Da bi bil uspeh popoln, da bi mogla Prešernova rojstna hiša — Prešernov muzej — biti res taka kot je bila v Prešernovem času, je bilo treba poskrbeti tudi za

posteljno plevnico iz surovega platna; lesene klešče k postelji po vzorcu iz narodnega muzeja.

4. Opremo za Prešernovo zibko: dve rjuhi; eno majhno rjuho namesto pregrinjale, kakor pri zakonski postelji; posteljno odejo; plevnica.

Učenke IV. razreda licejske dekliške šole v Ljubljani z izdelanimi predmeti. V sredi upraviteljica šole Krista Hafner, na levi z avbo učiteljica Jožica Likozar.

njeno opremo. V ta namen so pa zelo mnogo žrtvovali učenke 4. razreda licejske dekliške šole v Ljubljani. V soboto, 6., in nedeljo, 7. maja, so bili razstavljeni na tej šoli vsi izgotovljeni predmeti in pa lep velik album z dvema slikama, katerih eno priobčujemo.

Na prvi strani tega albuma, v katerem so podpisane tudi vse učenke, ki so pri akciji sodelovale, čitamo z dekorativno pisavo opremljen prepis iz kronike II. dekliške ljudske šole na Mladiki v Ljubljani. Upraviteljica šole tov. Krista Hafner je v tem delu kronike opisala požrtvovalno delo tov. Jožice Likozar in njenih učenk za Prešernovo rojstno hišo.

Kronika nam podaja o tem delu sledečo sliko:

»Še en vesel dogodek moram zapisati v kroniko naše šole za to šolsko leto 1938./39. Naj ostane v svetel spomin poznejšim rodovom na požrtvovalno narodno delo učenk 4. razreda naše šole in njih učiteljice Jožice Likozar.

Blagajnik odbora za odkup Prešernove rojstne hiše g. župnik in pisatelj Franc Sal. Finžgar je naprosil učiteljico Jožico Likozar, naj oskrbi opremo za Prešernovo rojstno hišo. Gdč. Likozar je nalogo prevzela, čeprav se je zavedala, da bo njena izvršitev zahtevala veliko žrtev. Treba je bilo oskrbeti denar za nakup blaga in drugih potrebnih stvari za opremo, zakaj odbor v ta namen ni mogel nič prispevati. Treba pa je bilo tudi pridnih rok, ki bi opremo šivale in vezle. Gdč. Likozar je sklenila, da bo to nalogo izvršila s pomočjo svojih dveh in trideset učenk in njihovih mater. Matere so v obdobju vrednem razumevanju za lepoto in važnost tega narodnega dela prevzele kritje vseh stroškov za opremo. Žrtve, ki so jih morale v ta namen doprinesiti, so bile velike. Samo ena mati je prispevala nad 1000 din, a druga 400, tretja 300 din, ostale pa po 200 do 1 din. Vsega skupaj so zbrale 4785 din. Ko so bila denarna sredstva priskrbljena, je šla gdč. Likozarjeva na delo. Obiskala je skoraj vse ljubljanske trgovine, da je dobila pristno platno in drugo blago, kakršno so rabili v časih pred več kot sto leti za opremo po gorenjskih kmečkih hišah. Nešteto potov je imela v narodni muzej v Ljubljani, da je dobila tam pristne vzorce gorenjske hiše in njene opreme. Brez odobritve narodnega muzeja in vodstva zavoda za žensko domačo obrt ni sprejela nobenega vzorca v svoje delo. Po teh vzorcih so nato učenke vezle opremo. Pri tem so jim seveda pomagale tudi njih požrtvovalne matere, zakaj kljub vsej pridnosti male roke same ne bi bile mogle opraviti vsega velikega dela, ko pa so poleg tega morale vršiti tudi drugo šolsko delo. Izdelale so:

1. Prt za mizo v hiši iz domačega platna, vezen s križci po starih narodnih vzorcih z rdečo prejšico. Prt ima na voglih belo-rdeče čope.

Prt za čez mestinjak, prav tako iz domačega platna, v enaki vezavi in s čopi.

2. Prtiček za kot nad mizo, posnet po vzorcu iz Šićeve zbirke narodnih vzorin, obrobjen s klekljanimi čipkami. Prtiček je pritrjen na leseno desko v kotu.

3. Opremo za zakonsko posteljo: dve rjuhi iz domačega platna in majhno rjuhico, vezeno s srčki in klekljanimi čipkami, kakršne so pogrinjali v Prešernovi dobi po gorenjskih hišah na postelje namesto pregrinjale; posteljno odejo, narejeno iz blaga po vzorcu iz tiste dobe in tudi šivano tako, kakor je bilo v tistih časih v navadi;

eno večjo blazino s čopoma in dve manjši z vezeno nagljev in s tkanimi trakovi; ti trakovi so ročno delo neke stare žene iz Borovnice;

5. Dve brisači iz domačega platna, vezeni s križnimi vbodi po narodnih vzorcih. Obe imata poleg tega vezeni črki M S. — začetni črki imena in priimka Prešernove matere Mine Svetina — in letnico 1797., ko sta se Prešernova mati in oče poročila.

Splošne vesti

KOMISIJA ZA NOVE UČNE NACRTE JE KONČALA SVOJE DELO

V Beogradu je 12 dni zasedala od ministrstva prosvete sklicana 10-članska komisija za nove učne nacрте za osnovno in višjo ljudsko šolo. Pod vodstvom načelnice oddelka za pouk ge. Gogičeve so sodelovali: dr. Ljubica Jovičič, inspektor ministrstva prosvete, ki je tudi izdelala nov projekt; nadalje prof. Šilih iz Maribora, E. Vranc iz Studencev pri Mariboru, M. Majstorović za JUU centralo v Beogradu, Zlatko Spoljar iz Zagreba, Rista Šušljic, šol. upravitelj iz Sarajeva, Pavle Močanin, šol. nadz. iz Osijeka, Miloš Matović, upravitelj poizkusne šole v Beogradu, in Vučica Petković, šol. upravitelj iz Beograda. Komisija je projekt ge. dr. Jovičičeve, znane pobornice sodobne pedagogike med Srbi, pregledala in izpopolnila, tako da gre za povsem novo sestavitev, ustrežajočo sodobnim pedagoško-didaktičnim načelom. Načrt, ki je plod večmesečnega dela, je sestavljen tako, da so upoštevane tudi želje prosvetnih uprav vseh banovin, učiteljstva in vseh vidnih pedagoških delavcev na področju ljudskega šolstva v državi.

Projekt bo predložen sedaj g. ministru prosvete, ki ga da še v odobrenje prosvetnemu svetu, nakar bo uveljavljen. Upamo, da se bo to zgodilo z novim šolskim letom. Zaenkrat je ves osnutek interna zadeva, vendar smo od obeh slovenskih članov komisije izvedeli, da bo to prvi učni načrt v državi, ki vsebuje splošno sprejemljivo pedagoško smer in ni samo skladišče gradiva in snovi. Želimo, da se reformirani načrt čimprej oizvotvori v prid našemu šolstvu!

—r.

DRAGO IN MARICA PINTERIČ STA SE POSLOVILA OD SV. MIKLAVŽA PRI ORMOŽU

Po 35 letnem službovanju sta se odselila od Sv. Miklavža pri Ormožu šolski upravitelj tov. Drago Pinterič in njegova soproga tov. Marica Pinterič, roj. Posega. Preselila sta se v Maribor, kjer bosta uživala zasluženi pokoj. — Kot učitelja novince sta prišla oba pred 35 leti k Sv. Miklavžu in tukaj preživela vso službeno dobo. Kot šolski upravitelj je tov. Pinterič razširil šolo v 8. razrednico, oba pa sta delovala v šoli z odličnim uspehom. Ves čas kot šolski upravitelj je bil tov. Pinterič občinski odbornik in do ustanovitve velike občine Sv. Miklavž občinski tajnik, nadalje je deloval kot tajnik Gasilske čete in dolgoletni tajnik Bralnega društva. Tovarišica Marica Pinterič pa je vodila šolsko kuhinjo, šolski oder in pomagala ljudem v težavah z nasveti in dejanji. Tov. Pinterič ni bil samo vodja šole, temveč bil je takten in priljubljen voditelj učencev in staršev, oba pa sta bila prijetna tovariša mlajšim in starejšim tovarišem. Kako priljubljena sta bila, pričča dejstvo, da so Miklavževčani obhajali odhodnico ves teden in je bilo slovo vsem težko. Kot majhno priznanje za izvenšolsko delo je podelila občina Sv. Miklavž tov. Pinteriču častno občanstvo, Gasilska četa častno članstvo, tovarišici Marici Pinterič pa je izročil učiteljski zbor prisrčno priznanje »stare šole« za njeno pomoč v vseh težkočah. Največja zahvala in priznanje pa naj bo obema

Kneippova

sladnakava

Da bi jim ostal trajen spomin na lepo delo, so se vse učenke slikale. Dale so napraviti dve sliki, ki jih vidimo v tem albumu. Na prvi sliki so vse učenke s svojo učiteljico in šolsko upraviteljico v gorenjskih narodnih nošah. Vse noše so pristne, izbrane s pomočjo vodstva narodnega muzeja, narodnega gledališča in drž. osrednjega zavoda za ženski domači obrt v Ljubljani. Na drugi sliki pa je skupina narodnih noš vseh slovenskih narodov. S to sliko so deklice hotele ponazoriti besede velikega pesnika Prešerna, ki jih je pel pred sto leti: Največ sveta otrokom sliši Slave. To naj bi bilo na spomin na težke čase, v katerih so svoje narodno delo vršile: ko je senca vojske ležala nad vso Evropo, ko sta bratska naroda Čehov in Slovkov izgubila svojo svobodo, ko so nam Slovencem kot delu velike slovenske družine v veliko tolažbo prav te besede: Največ sveta otrokom sliši Slave!

V albumu je tudi pesem tov. Grošljeve. »Ob Prešernovi zibelki, ki se končuje takole:

Sree izpraševal si: »Kam?«
In romar trudni, romar sam,
Tvoj drug le križ na rami,
zdaš naš prvi si med nami:
Ta zemlja nam bo večno sveta,
kjer hiša tvojega stoji očeta!

Brez dvoma, da je Prešernova rojstna hiša z veliko požrtvovalnostjo tov. Likozarjeve in njenih učenk pridobila krasne in nujno potrebne predmete za izpopolnitev notranje opreme.

— 20 letnica mature na bivših goriških učiteljskih. Zaradi vojnih razmer je naš letnik maturiral v več razdobjih in v različnih krajih. Največje število naš je bilo v juliju 1919. Tovariši in tovarišice, sestanemo se letos 3. julija v Ljubljani. — Nihče naj ne manjka. Prijave, predloge in pojasnila na naslov Grgič Silvo, učitelj, Ljubljana, Dravska ulica 16.

Osebne zadeve

—i— Napredovali so z ukazom Nj. Vel. kralja z dne 31. marca 1939. (Sl. novine št. 105) v VII. skupino: Berce Rafael iz Ljutomera, Tomažič Josip iz Celja, Grim Gabrijela iz Tržiča, Pucelj Angela iz Domžal, Grum Ivan iz Domžal, Grabeljšek Karel iz Trbovelj.

Učiteljski pravnik

—§ Vprašanje: V. V. S. Pripada stana- rina učiteljici ženskih ročnih del, katere mož učitelj je bil premeščen v drug kraj službovanja?

Odgovor! Da!

Mladinska matica

—mm Knjige Mladinske matice bodo dotiskane v nekaj dneh. Da ne bo nepotrebnih in neprijetnih zamud z ekspedicijo, prosimo poverjenike, da nam čimprej nakažejo naročnino. Marsikateri naročnik bi rajši imel vezane knjige. To je mogoče. Za doplačilo 10 din prejme namesto broširanih vezane knjige. Za vezavo »Našega roda« se doplača za polplatno 12 din, za celo platno 20 din. Tu ni všteta še poštnina. Novi naročniki plačajo za vezan »Naš rod« in knjige 47 din. Posamezni naročniki doplačajo poleg tega še poštnino.

—mm Novi dve publikaciji. V par dneh izide kot 5. zvezek Cicibanove knjižnice pod naslovom »Ciciban nastopa« zbirka kratkih prizorčkov Anice Černejeve in Josipa Ribičiča, ki so primerni za Vidovdansko in druge proslave. To je knjiga, po kateri je učiteljstvo vedno povpraševalo. Posamezni izvod knjige stane 3 din. Prav tako je dotiskana še slikanica »Dedek Miha«. Knjiga pomeni pravo presenečenje za našo mladino. Tiskana je v štiribarvnem tisku, v velikem formatu na kartonastem papirju in je najlepša slikanica, kar jih je izšlo v naši založbi. Tudi drugi večji narodi imajo malo takih knjig. Cena 35 din. Naročite jo čimprej. To je najlepše darilo dobrim učencem ob zaključku šolskega leta.

Opozarjamo, da imajo pravico do nagrad, ki jih je razpisala Mladinska matica ob desetletnem jubileju »Našega roda« samo oni naročniki, ki so poravnali celoletno naročnino za list in knjige.

Učiteljska tiskarna

—t Privočite svojim otrokom vsaj malo veselja! Naročite pri Knjigarni Učiteljske tiskarne v Ljubljani ali pri njeni podružnici v Mariboru Josipa Ribičiča: »Pisane lutke« in »Tinkinega zajčka« in Manice Komarove: »Teto s cekarjem« in »Strica s košem«.

—t Ko pridete v Ljubljano, ogledajte si veliko zbirko učil v Knjigarni Učiteljske tiskarne v Franciškanski ulici št. 6.

—t Preglejte svoje in šolske knjižnice! Gotovo boste našli, da Vam ta ali ona knjiga manjka. Naročite jo pri Knjigarni Učiteljske tiskarne.

—t Važno sporočilo! Knjigarna Učiteljske tiskarne dovoljuje cenjenemu učiteljstvu obročno odplačevanje knjig, ki jih pri njej naroči. —

—t V Knjigarni Učiteljske tiskarne v Ljubljani in njeni podružnici v Mariboru došlo in dom: knjige za šolanje svojih otrok; učila za vse šole; knjige znanstvene in leposlovne vsebine zase, za odraslo mladino, otroke, prijatelje in znanee; merila in razne merilne instrumente za šolo in praktično uporabo; papir »Jasnit« za kopiranje načrtov in skic. — V tiskarni se izvršujejo vsa v to stroko spadajoča dela od najnavadnejšega pa vse do najbolj finega večbarvnega tiska. — V knjigovoznici se vežejo knjige, brošure in izdelujejo najfinejša in tudi preprosta knjigoveška dela.

—t Že za din 50,— dobite v Knjigarni Učiteljske tiskarne Knaurov Svetovni atlas z najnovejšo politično razdelitvijo. Za isto vsoto se Vam nudi Knaurov Leksikon.

—t Naročajte Zirovnikove Narodne pesmi. Dokler je še kaj zalogo, jih dobite po 1 din za zvezek. Zbirka sestoji iz 4 zvezkov.

VABILO

na letni občni zbor »Društva za zgradbo obmorskega učiteljskega doma v Omišlju«, ki bo v nedeljo, dne 4. junija 1939., v prostorih JUU — sekcije za dravsko banovino v Ljubljani, Franciškanska ulica 6/I. — Začetek ob pol 8. uri.

Dnevni red:

1. Otvoritev po predsedniku.
2. Tajnikovo poročilo.
3. Blagajnikovo poročilo.
4. Pregled zaključnih računov za l. 1937. in 1938.
5. Volitve.
6. Slučajnosti.

Ako bi občni zbor ob napovedani uri ne bil sklepčen, se bo čez pol ure vršil drug občni zbor v zgoraj omenjenem prostoru in z navedenim dnevnim redom, ki sklepa v smislu člena 9. pravomočno ne glede na število navzočih članov.

V Ljubljani dne 16. maja 1939.

Rado Grum s. r. Ivan Kocijančič s. r.
predsednik. blagajnik.

UČITELJSKIM DRUŠTVOM!

Bližamo se koncu šolskega in tako tudi upravnega leta. Zato prosimo vsa sreska učiteljska društva, da takoj pošljejo mesečno prijavo za maj, ono za junij pa najkasneje do 10. junija, ker jo potrebujemo v svrhu medsebojnega obračuna in v svrhu zaključka letnega računa.

Konec tega meseca prejmejo vsa društva izpiske svojega računa, da jih pregledajo in primerjajo s svojimi knjižbami.

Članarino pa prosimo, da nakažete sekciji čimprej in to brez zaostankov. Ukrenite vse potrebno, da bo letošnja članarina s stariimi dolgovmi vred letos v celoti poravnana.

Uprava.

— Praktični učiteljski izpiti so se vršili pred državnim izpitnim odborom za praktične učiteljske izpite v Ljubljani od 8. do 13. maja t. l. Izpit so napravili naslednji učitelji pripravnik(-ce): Bezjak Julijana, Soklič Ivan, Širko Vilma, Horvat Terezija, Natek Gizela, Pernat Emilija, Peterlin Franciška, Poljanec Dušan, Potisk Hilda in Stojkovič Rajko.

— Izpit za sreskega šolskega nadzornika je napravil tovariš Josip Dolgan pred izpitno komisijo za zvanje sreskih šolskih nadzornikov pri prosvetnem oddelku banske uprave v Ljubljani.

— »Mamica moja je strašno bogata.« Prirediteljem materinskih proslav, ki poprašujejo po skladbi gornjega naslova na Kunčičevo besedilo, sporočam podpisane tem potom (ker ne morem vsem pismeno odgovoriti), da mi je to delce že lansko leto docela pošlo, zato — žal — ne morem nikomur več z njim postreči. — Anton Kosí.